

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Dernæst fulgte:

Første behandling af forslag til lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 121, fremsættelsen i tidenden sp. 64).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Edel Saunte: Med fremsættelsen af dette lovforslag er der sket en genfremsættelse af lovforslaget fra sidste folketingsår, og jeg skal i det hele henholde mig til de bemærkninger, jeg dengang gjorde ved første behandling. Vi har i udvalget arbejdet med sagen og gennemgået størstedelen af lovforslaget, og jeg håber, det skal lykkes os snarest at fuldføre arbejdet. Lovforslaget indeholder en lempelse af strafferammerne for kvinder, der begår en ulovlig svangerskabsafbrydelse; der dømmes efter den nu gældende lov stadig kvinder efter strengere bestemmelser. Jeg håber, det skal lykkes at få gennemført dette lovforslag, således at det fremtidig bliver muligt at dømme disse kvinder efter mildere straffebestemmelser.

Ellen Poulsen: Som nævnt er det lovforslag, vi behandler, enslydende med det, den højtærede justitsminister fremsatte i sidste samling. Jeg kan i det store og hele henvise til mine udtalelser, da sagen dengang var til første behandling.

Det er rigtigt, at udvalget har arbejdet med sagen, men ikke blev færdigt med behandlingen. Man enedes i udvalget om de ting, man kunne nå at få afsluttet, og lod efter en stiltiende overenskomst de særlige problemer ligge, hvorom meningene var stærkt delte, til en senere drøftelse.

Her drejer det sig naturligvis først og fremmest om den sociale indikation i henhold til § 1, stk. 1. Jeg skal ikke her komme ind på mine meninger om dette punkt; dem har jeg tydeligt fremsat, da sagen sidst var til første behandling. I sommerens løb har jeg haft lejlighed til at drøfte disse problemer med mange mennesker og har modtaget en masse breve fra kvinder i alle stillinger, som har givet mig ret i mine synspunkter, og jeg har også drøftet spørgsmålet med mange læger, som er meget ængstelige ved bestemmelsen i § 1, stk. 1. Jeg er ganske klar over, at der forestår et stort arbejde for det udvalg, der nu skal tage fat, og mit parti er rede til at gøre et positivt arbejde der, men jeg må med det samme sige, at vi ikke kan gå ind for den sociale indikation; her må vi forbeholde os vor stilling, og det vil navnlig blive på dette område, meningene vil være delt.

Erna Sørensen: Mit parti er indforstået med, at dette lovforslag, som fremsættes i samme form som i fjor, går til behandling i et udvalg, hvor vi forhåbentlig kan finde frem til en ensartet afgørelse af de uhyre mange problemer. Den gældende lov om svangerskabsafbrydelse har været meget vanskelig at administrere, og den nye lov skulle nu gerne blive sådan, at den kan praktiseres ensartet over hele landet.

Sidste år tog jeg forbehold navnlig med hensyn til den nye bestemmelse i § 1, stk. 1, nr. 4. Efter den diskussion, der har været over hele landet om fristerne for svangerskabsafbrydelse, hælder jeg endvidere mere og mere til den anskuelse, at reglen om afbrydelse efter 3 måneder skal være en ren undtagelsesbestemmelse. Jeg håber, at vi kan drøfte alt dette nærmere i udvalget. Der er ikke kommet noget særlig nyt frem under diskussionerne landet over, meningene vil være delte, og i lighed med, hvad jeg gjorde opmærksom på i min ordførertale i fjor, nemlig at vort parti ville være frit stillet ved afstemningen på dette område, har jeg begrundet formodning om, at det samme vil gøre sig gældende i år.

Ingeborg Refslund Thomsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, ikke kan være tilstede i dag, vil jeg gerne sige et par ord.